

קולנוע

יש ליוצר מה לומר, אין זה משנה מתי הוא אומר את דבריו ובאיזו סניקה. חוקי פפ נשמר גם כאשר גילולי הצלולויד כבר התיישנו.

פונדקאי במזבורת. ממבט ראשון נראה הסרט כעוסק בעתונות, ובקונפליקט הקיים, כביכול, בין העתונות השמרנית הקפואה — לבין העתונות החדשה והי סנסציונית. אולם עד מהרה מסתבר ש עיסוקו האמיתי של הסרט אינו העתונות — אלא העתונאים. בעצם — בני האדם שבתפקיד העתונאים. בילי ויילדר הופך את סרטו לכתב גינוי נגד סוג מסויים של עתונאים בעתונות האמריקאית, המסלפים את תפקיד העתונאי, עושים אותו ליצרן חדשות במקום למדחה אודותם.

עתונאי מעין זה הוא טאטום (קירק דוגלאס), רפורטר זריז שנוקד מתפקידי בעתונים חשובים בשל להיטותו לנשים, משקאית והמצאות. הוא נקלץ לעיירה קטנה, שם הוא מקבל תפקיד בעתון המקומי, כשהוא ממתין לרגע בו יקלע לידו הסקופ הגדול, שיאפשר לו לרכב חזרה אל כותרות העתונים החשובים.

הזדמנות כזאת ניפלת לידי, כאשר הוא

סרטים

אונס גדול היה פה

המכבים (תמר, תליאביב, איטליה) מנסה לתקן כמה אידיוקים של ההיסטוריה בסיפורה אודות מרד החשמונאים. אך ל מרבית הפלא אין הוא מוצע כל כך כפי שהיה אפשר לצפות מקישש כעין זה, אחד משורת הסרטים ההיסטוריים המופקים בי שיתת הסרט הנע באולפני צינה ציטה, על רקע אותן תפאורות ובהשתתפות אותם אלפי הסוסים.

אלמלא דיברו המכבים איטלקית, ניתן היה לחשוב בקלות שהסרט אינו אלא פרי יצירתו של במאי ישראלי לאומני. שכן גבורה המכבים, עלילותיהם ונצחונותיהם, מתיארים בסרט בהתפעלות פה רבה, עד שאילו ידעו היהודים על כך בעוד זמן — היו חוגגים את חג החנוכה חודש ימים במקום שבוע.

טוב ליהודים. האחים החשמונאים מר פיעים בסרט ככריונים בחולצות משכית, הם מדים בניסוחיו הסוריים של אנטיכוס, שניצבו בירושלים, אפולוניוס, מתעלל ב יהודים להנאתו. הם נופלים בזה אחר זה

לא רק ליצוא...

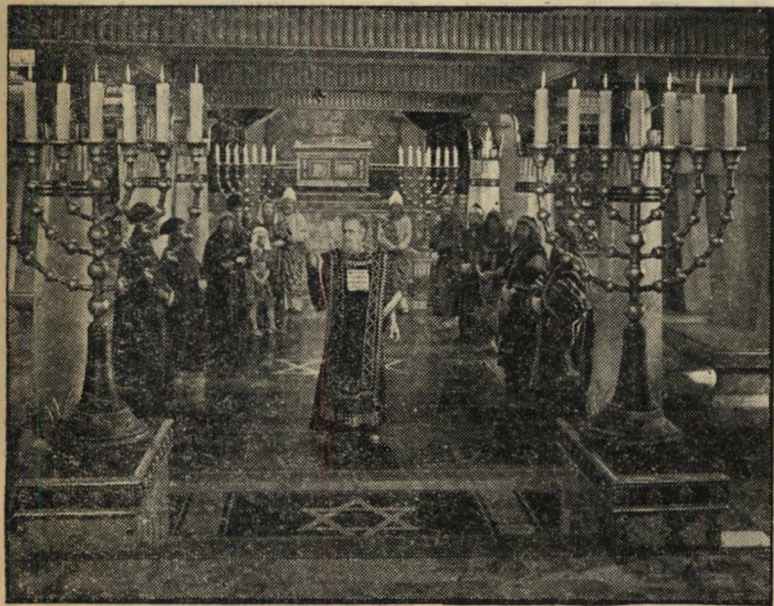

פרסום יומט

ג'רקול

גם בשבילך גבותי

ש מ ל ו ת * ח ל י פ ו ת * מ ע י ל י מ * ג'ר ס י

מתתיהו החשמונאי בבית המוקדש ב"המכבים" רע לקונוע, טוב ליהודים

מגיע ראשון אל פונדקאי עלוב, שנלכד במפולת במערות קבריים אינדיאניות. טאטום, המבין את העקרון שגורלו של אדם בודד אחד מסקרן ומעורר יותר כאשר גורלם של מיליונים, עושה הכל כדי למשוך את הסיפור למשך זמן רב ככל האפשר ול תבלו בפרטים מסעירים ככל האפשר, מבלי להתחשב כלל בגורלו של הפונדקאי ה לכוז.

קרניבאל במקום האסון. אולם בי קודדה זו סוטה ויילדר בעתונות העתונאית בסרטו. טאטום מתגלה סתם כנוכל חסר מצפון, נבל בשל תכונות האופי שלו ולא בשל תפקידו כעתונאי. הוא הופך את ה מקרה למקרה פרטי, מבלי שתהיה לו כל משמעות ציבורית לגבי תפקידה של ה עתונות.

כאשר מכיר טאטום לבסוף בשיאתו, הרי הוא מתחרט כאדם ולא כעתונאי. אך אם נכשל ויילדר בנקודה זו של הסרט, הוא מצליח יותר שעה שהוא מכון את חיצו לחברה האמריקאית בכללותה, שאינה מסתפקת בקריאת החזרות — אלא מנסה לחיות אותן. סצנות הסרט בהן מתוארת הצליה לרגל למקום האסון, ההופכת לקארניבאל סגנוני שעה שבפנים המערה גזע אדם, הם הקטעים המרשימים ביותר שסרט זה מציג.

קירק דוגלאס בתפקיד הראשי, התפקיד הראשון בו התגלה ככוכב, מעצב דמות מרשימה אך בלתי משכנעת, מגויים בתוקפי נותו וברבזנותו.

אם רצה ויילדר להציג בסרט זה את כוחה של העתונות האמריקאית בדור הנוכחי — ולהזהיר מפני שימוש לרעה בכוח זה, בידיהם של נוכלים היכולים להתגנב למק צוע כמו לקצוץ אחר — יתכן ש הצליח. אך אם רצה לומר משהו יותר מכך, נשאר דבריו בלתי ברורים ובלתי מובנים.

בקרבות עם הסורים, עד שלבסוף מצליח שמעון לשחרר את ירושלים. הוא אינו עושה זאת כל כך בשל בית המוקדש, כמו בעבור אהובתו דיוטימה, אצי לת אנטיוכיה, הבוגדת בעמה כדי לשתף פעולה עם היהודים, עומדת לעלות לגרום על-ידי אפולוניוס.

שמעון מגיע כמובן ברגע האחרון, לפני שעניבת החנק מתהדקת סביב צווארה, עורך דוֹקֵרֵב קצר עם אפולוניוס, בו הוא נוחל מפלה, עד ששומר ראשו נאלץ להושיעו. אלוהים עצמו נוטל חלק פעיל בסרט. בפעם הראשונה הוא מופיע בפני מתתיהו בצורת שני לוחות הברית, אחרי שגיבואני החשמונאי נהרג בידי הסורים משום שהוא מסרב להלחם בשבת. אלוהים נותן סימן ומתתיהו נשבע לא לשמור עוד את השבת. פעם נוספת מופיע אלוהים בצורת ברק, העוזר לחשמונאים לכבוש, בשיחף פעולה עם הערבים, את יפו.

מלבד שפע קטעי קרבות ההמונים ה בנאליים, והתיאורים האדיסטיים של אכז ריות הסורים, יש לסרט גם מגמה פאצי פיסטית מובהקת, המתבטאת בקריינות חוזרת ונשנית בגנות המלחמה. אם ההיסטוריה נאנסת פה ושם — היה דים אינם מפסידים מכך, אם הסרט אינו טוב כסרט — הוא לפחות טוב ליהודים.

העיתונאי כאדם

מותו של נוכד (מקסים, תליאביב; ארצות הברית) הוא כמעט מוצג מוזיאוני. סרטו של בילי ויילדר הופך לפני תריסר שנים, הגיע לפני כעשר שנים לארץ, הוצג במשך שבוע אחד בתליאביב וירד מהבד מבלי למשוך תשומת לב מיוחדת. כיום הוא נראה תמים במקצת, מלודרמטי יתר על המידה ובעל סניקה מיושנת. אך עם כל זאת יש בו עדיין מכוחה של יצירה, שנועדה להציג בעיה ולקוץ צמדה. וכאשר

בתשוקה ובאהבה

בכל עת-אעשן רק קנט

למדו לתועלתכם בקלות ובמהירות

קצרנות

ב"אולפן גרג" (GREGG) בשיטת גרג הידועה בעולם. ההדרכה בידי מר חיים בריקמא, מחבר הקצרנות העברית בשיטת גרג המוכרת ע"י משרד החינוך. עתה נרשמים לקורס החדש

פרטים:

תליאביב: בריקמא, רח' גורדון 5. חיפה: בייס "במעלה".

ה מ נ ו י

קיבלת חשבונך, נא פרע אותו בהקדם.

הופיע

יתד

בטאון הליגה למניעת כפיה דתית